

**Aen-Merckingen Van Den Eerw. P. Cornelius Hazart,
Priester der Societeyt Jesv.**

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1662

Het. V. Capittel. Augustinus leert dat men oock als stucken des gheloofs
moet aennemen, t`ghene niet gheschreven en is.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71393)

HET V. CAPITTEL.

Augustinus leert dat men oock als
stukken des geloofs moet
aennememen, t'ghene niet
ghelchreven en is.

TEn eersten *Epist. 174. prope initium*: T'ghene ick
ghelcyt hadde, hebbe ick herhaelt, te weten, dat
her gheschieden can, dat men nergens in de
H.H. Schriften en vinde, dat den Sone van eender wesen
is met den vader, ende nochtans het selve als een stuk
des geloofs, staende houde. Ghelijck men in die boeken
nergens en leest, dat den Vader ongeboren is, t'welck
nochtans verweert wort, ghelcyt te moeten worden.

Ten tweeden *lib. 3. contra Maxim. Ariam. Cap. 3.* Ghy
seght: Geeft my ghetuygenissen, dat men den H. Gheest
moet aenbidden, als of wy sommige dinghen, die men
niet en lesen, niet en verstonde, uyt de gene die men
leest. Maer op dat ick niet bedwonghen en werde vele
dingen te vragen: Waer hebt ghy ghelesen dat de Vader
ongeboren is: ende nochtans dit is waer.

Ten derden *Cap. 69 de eccl. Dogmat.* Men moet met
een oprecht gheloof gheloven, dat de Salige *Maria*, de
moeder Gods, ende maghet wesende ontfangen heeft,
ende maget wesende ghebaert heeft, ende naer het ba-
ren Maghet ghebleven is, ende men moet niet staen op
de lasteringhe *Heluidij*, die ghelcyt heeft: Sy is maghet
geveest voor het baren, maer niet naer het baren.

Ten vierden *lib. 5 de Bapt. contra Donat. Cap. 23.* Daer
hy handelt vande *! sinder-doop*: Daer sijn vele din-
ghen, die de alghemeene Kercke hout, ende daerom ge-
looft worden vande Apostelen gheboden te sijn, alhoe-
wel sy niet bevonden vonden gheschreven te sijn.

Met Augustino hout het de Roomse Kercke/
niet

Augustinus leert dat men oock als &c. 439
nter alleen in dese boozgaende stucken / maer
oock in andere loffelijcke ghewoonten der Kercke
/ bande welke in r'besonder den selven Out-
hader handelt *Epist. 118. ad Ianuar. Epist. 116. ad Casu-
lan lib. 4. de bapt. contra Donat. Cap. 24. Epist. 108. ad Selen-
cian. De fide & operibus Cap. 9. &c.*

HET VI. CAPITTEL

Van de authoriteyt der Pausen van Roomen.

Hoe groot dat Augustinus dese authoriteyt
heeft gheacht boven de authoriteyt van an-
dere Bisschoppen / kan men doen blyken
uyt sijne schriften op seer veele/ende verscheyden
plaetsen.

Ten eersten seyt hy *lib. 1. contra duas Epist. Pelagian.
ad Bonif. cap. 10* dat den Paus van Roomen hoo-
gher presideert als de andere. Ghy en ontweer-
dicht u niet (seyt hy tot den Paus van Roomen
Bonifacius) vrient te sijn vande ootmoedighe, alhoewel
ghy hoogher presideert.

Dit seght hy klaerder daernaer : De herderlijcke
toesicht is aen ons allegaer, die het officie des Bissch-
doms bedienen, gemeen; alhoevvel ghy in dat officie
uytsteekt met een verhevender t'sop.

Ten tvyceden *Epist. 157. ad Optatum: Pelagius, ende Ce-
lestius,* ten sy dat sy verbeteret sijnde, penitentie doen,
sijn de heele Christelijcke vverelt deur, veroordeelt,
door de toesicht vande bisschoppelijcke Concilien, in
de bystant des salichmakers, die sijne Kercke beschermt,
als oock vande twee eerwaardige Prelaten vande Apo-
stolijcken stoel, den Paus *Innocentius,* ende den Paus *Zo-
zymus* van welke dinghen, exemplaren van verscheyde
brieven r'zy besonderlijck tot die van *Afriken,* r'zy in
r'gemeen tot alle de Bisschoppen, vanden voorseyden